

Lunas de arena, primer poemario de la leridana M. Dolors Millat

Segre, 27/05/2007

Aunque escribe poesía desde muy joven, la leridana Maria Dolors Millat (Sort, 1953) no se ha estrenado en el mundo de la edición literaria hasta ahora, con la publicación de *Lunas de arena* (Ed. Meteora), un poemario que la autora presentó a principios del mes en el marco de la "Setmana de la Poesia" de Barcelona. Licenciada en Historia Antigua por la Universidad de Barcelona, Millat fue una de las fundadoras de la primera escuela de escritura de Catalunya. Ha sido responsable y actualmente imparte clases en la Escola d'Esriptura del Ateneu Barcelonès y en la Escuela de Escritores Alonso Quijano de Alcázar de San Juan, en Ciudad Real. También ha publicado diversos libros de técnicas literarias, pero *Lunas de arena* es su primer libro de poesía en el mercado. El poeta, ensayista y traductor José Corredor-Matheos, autor del prólogo, comenta que el poemario de Millat "es un canto emocionado a la sublimación del presente, con un lirismo y un sensibilidad que viajan del murmullo de la introspección al grito desesperado ante la injusticia o la barbarie de la guerra". El volumen, con 66 poemas, cuenta además con fotografías en blanco y negro de Carme Esteve.

És necessari que es perdi la por a la poesia"

Segre, 28/02/2007

Maria Dolors Millat (Sort, 1953) és llicenciada en història antiga per la Universitat de Barcelona. La passió que té per l'escriptura li ve de lluny, de manera que no és sorprenent que es convertís en una de les fundadores de la primera escola d'escriptura de Catalunya. Tot i que ha publicat diverses obres sobre tècniques literàries, el poemari *Lunas de arena* (Meteora), que ahir va presentar a la seu de l' Institut d'Estudis Ilerdencs, és el primer llibre de creació que trau al mercat.

Escriu poesia des de molt jove. Per què ha tardat tant a publicar?

Crec que l'escriptura és una cosa molt seriosa, necessita art, disciplina, ofici i moltes hores. Per aquest motiu, volia poder prioritzar dedicar el meu temps a escriure abans de publicar res.

Per què poesia?

És el llenguatge en què em trobo més còmoda a l'hora d'expressar-me.

Què pot trobar el lector a *Lunas de arena*?

Són seixanta-sis poemes dividits en tres parts. La primera és més metafísica, introspectiva. Aquí em pregunto quin és el significat de la vida. La segona reflecteix que, malgrat tot, val la pena viure i parlar d'amor, l'amistat, les absències... Finalment, la tercera vol ser un cant al temps, en el sentit que només existeix el present, que mentre recordem el passat i planifiquem el futur, s'escapa el present, l'únic temps real.

Hi ha escriptors que afirmen que quan un autor domina la poesia, és capaç d'enfrontar-se a qualsevol gènere literari. Hi està d'acord?

No. Són formes d'expressar-te i cada un ha de descobrir amb quina es troba més còmode.

Què diria als que rebutgen la poesia d'entrada?

Evidentment no pot agradar a tothom, però s'ha de diferenciar entre la poesia críptica, que no entén gairebé ningú, la buida de contingut i amb estètica i finalment la que té contingut i forma. Aquesta tercera és més fàcil d'entendre, tot i que el més important és que arribi al lector, que li provoqui emocions. En general, el que passa és que no se sap llegir poesia. Ha de llegir-se seguint l'ordre del llibre i després rellegir el que més ha agradat. Crec que s'ha de perdre la por a la poesia i descobrir aquells autors que ens agraden.

Tothom pot escriure? Què es necessita?

És ofici i tècnica, com la música o la pintura. A més de la tècnica cal una intuïció literària. Barrejar les dues coses és el que permet obtenir un rendiment de les capacitats literàries.

Lunas de Arena

Avui, 07/06/2007

Mantenint l'esperit polièdric que caracteritza els editors de Meteora, i quan encara (i que duri) están gaudint del bon camí d'un dels seus èxits (*El preu de ser catalans*, de Patrícia Gabancho), ens ofereixen un acurat poemari escrit en castellà per una autora catalana, M. Dolors Millat (Lleida, 1953), delicadament complementat per les fotografies de Carme Esteve (Barcelona, 1958). Aquest és el primer poemari (amb un total de 65 poemes breus) publicat per aquesta historiadora que imparteix classes de tècniques narratives a dues escoles. Uns poemes que toquen temes clàssics com ara la vida, l'amor i la mort i, especialment, el pas del temps. Les imatges d'Esteve casen perfectament amb el contingut dels textos i els atorguen una nova dimensió.